

P A I K E R T A L A J O S

A T U R Á N I E S Z M E

1.

A T U R Á N I T Á R S A S Á G K I A D V Á N Y A

BETHLEN GÁBOR IRODALMI ÉS NYOMDAI RÉSZVÉNYTÁRSASÁG.

Az emberiséget mozgató és annak irányt adó korszakos eszmék között a legújabbak és talán a legjelentősebbek közül való a turáni eszme.

Több, mint tizenkét éve, hogy e gondolat egész tartalmával foglalkozunk, annak érdekében fáradozunk és azt a lehetőség, az ésszerűség és a méltányosság határán belül érvényesíteni és megvalósítani törekszünk. Tagadhatatlan, hogy ez eszme azóta mind szélesebb körökben gyökeret vert, megerősödött, népszerűvé vált és egyre terjed mindenhol, ahol turániak laknak, úgy hogy annak világeszmévé válása és fokozatos megvalósítása többé fel nem tartóztatható.

A közlekedési eszközök tökéletesedésével, valamint egyáltalában a tudomány és a műveltség haladásával az emberiség egyes csoportjainak szervezkedése, egy óéiert való tömörülése egyre gyakoribb és egyre rendezettebb tünetek között lefolyó jelenséggé válik. Az emberiség szervezkedik.

Egyes népek, nemzetek vagy államok szövetségbe lépnek, hogy külellenségekkel szemben egységesen léphessenek fel és érdekeiket kölcsönösen megóvhassák. így a világháború előtt Franciaország, Anglia, Olaszország, Oroszország, az amerikai Egyesült Államok, Japán, Kína, Belgium, Románia, Szerbia és még sok más állam mind szövetségbe léptek a középeurópai államok: Németország, Ausztria-Magyarország, Bulgária és Törökország letörésére.

Az államok ezen tömörülése a világháború befejeztével egy ideális cél felé: a világ összes államainak békeszövetsége felé megindult és egyelőre a genfi Népszövetségben öltött testet.

Kívánatos, hogy ezen, jelen alakjában és összetételében nagyon hiányos és tökéletlen kezdetből, a valódi, az összes nemzeteket és államokat egyformán egybefoglaló, megvédő és békés fejlődésüket biztosító, végleges Népszövetség alakuljon ki.

Mindaddig azonban az emberiség szervezkedő csoportosulása, ha visszaesésekkel is, de tovább folyik. A világháborúban tömörült államok mindkét csoportja szétbomlott. A nagy háború előtt egymással versengő, de egymással szövetségre lépett két világbirodalom, az angol és az orosz közül az utóbbi majdnem teljesen elpusztult. Hatalmát, tekintélyét, gazdagságát, főerejét tevő államformáját, az autokratikus monarchiát, dinasztiáit, lakosságának legképzettebb, legnemesebb részét: tudósait, államférfiáit, vállalkozóit, földbirtokosait, iparosait stb. elvesztette. Ma a hajdan óriási Oroszbirodalom a legszomorúbb pusztulás és felbomlás képét mutatja, gigantikus területéből pedig egyre több független állam keletkezik. Az angol világbirodalom ugyan győztesként került ki az óriások harcából, kolóniákban sokat nyert, azonban kétséges, vajjon megtarthatja-e hosszabb ideig ezeket és egyáltalában eddigi domináló szerepét a többi nemzetek előtt.

A földgömböt két hemisphaérára osztjuk. Az egyikén csak az amerikai kontinens terül el, az Atlanti és Csendes óceántól körülveve, a másikon Európa Ázsiával egy tömböt alkotva dominál, mellette külön Afrika és Ausztrália helyezkedik el.

A nyugati hemisphaera, az amerikai kontinens szervezkedése egészen csöndben, tőlünk távol, általunk alig észrevéve és megértve, már megtörtént és meglepő eredményekkel járt. Érteni a pánamerikai mozgalmat, az összes amerikai államok organizációját. Az amerikai államok evvel az egymás ellen vívott háborúkat a jövőre valószínűen kiküszöböllek, az összes amerikai államok békés fejlődésének és haladásának útjait biztosították. Kövessük példájukat!

A mi hemisphaeránk és elsősorban Európa ellenben az egymást pusztító háborúkban elmerült s a züllésnek, a rövidlátó gyűlöletnek és anarchiának kétségbeejtő jelenségeit tárja a pártatlan szemlélő elé.

Ebbe a zűrzavarba rendet, fegyelmet, békét és haladást hozni a Népszövetség volna hivatva. Sajnos, ez az ideális célt szol-

gáló szervezet, melynek hívei vagyunk és melytől oly sokat: igazságot és a békés fejlődés biztosítását vártuk, ezidő szerint még tehetetlen, egyoldalú, elméleti alkotás, melyből hiányzik az erő, a pártatlanság és a testvéri együttműködés, mindaddig, amíg abból oly államok kimaradnak, minit az amerikai Egyesült Államok, Németország és Magyarország.

Mindazonáltal a keleti félgömbön is lassan és biztosan oly szervezet alakul, amelyet nem teorémák, hanem a legtermészetesebb alkotó erők, a közös eredet, a közös felfogás, a közös törekvések, a közös nemzeti ideálok és gazdasági érdekek elemi erővel valpra váltanak, amidőn a fajilag, felfogásban és érdekekben egymásra utalt turáni népeket, nemzeteket és államokat egy nagy, hatalmas, céltudatos tömbbe, a *turáni államszövetségbe* összefoglalja egy új és ellenállhatatlan világáramlat, – a *turáni eszme*.

Mi a turáni eszme?

A turáni eszme a turáni eredetű népek, területek és államok tanulmányozását, fejlesztését és gyarapítását, szellemi és anyagi haladásukban való megerősítését, főleg pedig az összes turánságnak az egész emberiség boldogulása érdekében történő Szervezkedését, összefoglalását és testvéri együttműködését jelenti.

Mi a Túrán?

Turánon nemcsak a tulajdonképi régi Turánt, a Kaspi és Ural tó körüli nagykiterjedésű síkságot értjük, hanem tágabb értelemben mindama területeket, amelyeken turáni népek élnek vagy éltek.

Mi a turánság?

Turánságon értjük az összes turáni eredetű népeket és államokat és pedig Európában elsősorban a magyarokat, a finneket, az észteket, a bolgárokat, a törököket és az oroszországi turáni népeket, vagyis Magyarországot, Finnországot, Észtországot, Bulgáriát, Törökországot és az európai régi Oroszországból keletkező új turáni államokat. Ázsiában a törököket, tatárokat, az északi és középpázsiai ural-áltáji népeket, a tibetieket, a Himalayanépeket, a mandzsukat, a kínaiakat, a koreaiakat és a japánikat, vagyis: ázsiai Törökországot, a középpázsiai és szibériai új turáni államokat s Kinát és Japánt.

E népek és államok lakossága több, mint 600 millió ember; tehát oly néptömegek és oly földterületeik tartoznak a turánsághoz, amelyek; Európa keletén és az egész ázsiai kontinensen a döntő hatalmat jelentik.

Ezek alapján a magyarság többé nem mondható rokotalannak, elhagyottnak, bármennyire elszigeteltnek látszik is e pillanatban. Rokon turáni testvérnepeink legtöbbje velünk érez, tudja, hangoztatja és tettekkel bizonyítja hozzánk tartozását.

Nincs okunk a csüggedésre, bármily kemény csapásokkal sújt is a sors. Jelen nehéz helyzetünk csak múlt jelenség, rövid *néhány pere a nemzetek és az emberiség életében. Ellenkezőleg*, sok okunk van a bizakodásra egy szebb és dicsőbb jövőre nézve, amely kárpótolni fog eddigi szenvedéseinkért!

Csak magunkban bízunk és álljuk meg helyünket szilárdan a többi nemzetek között, bármily pusztító viharok dúljanak is. Biztató ránk nézve az a tudat, hogy ezentúl velünk együtt haladnak rokon testvérnepeink, egyik segítve és támogatva a másikat, ha lehet a békés haladásban, ha kell, a küzdelemben, a közös védelemben.

Mindazok, akik az angolszász eredetű államok, vagyis Nagybritannia és az amerikai Egyesült Államok együtthal adását szükségesnek tartják, mindazok, akik a latin eredetű államok unióját, vagyis Franciaország, Spanyolország, Portugália, Olaszország, valamint a délamerikai spanyol és portugál eredetű államok együttműködését propagálják, mindazok, akik a szlávtság tömörülését és összefoglalását, úgymint a régi Oroszország és az új Csehszlovákia, Lengyelország és Jugoszlávia konföderációját a pánszláv gondolatban helyesnek, célszerűnek tartják, – mindezeknek helyesnek és célszerűnek kell ítélniök a turáni eredetű népek és államok, úgymint Magyarország, Finnország, Észtország, Bulgária, Törökország, a régi Oroszország új turáni államai, Kína és Japán testvéri együttműködését és szövetségét is.

Méltányos, igazságos és magától értetődő, hogy ami egyes államcsoportoknak jogában és szabadságában áll, ugyanaz a többi államcsoportoknak is joga, sőt kötelessége.

A turáni államok kormányainak saját népeikkel szemben szent kötelességük, hogy minden tisztességes, törvényes, a nemzetközi jogban és szokásban megengedett eszközt megragadjanak

népeik békés, szabad és önálló fejlődésének és haladásának biztosítására.

Ezt a jogot és kötelességet senki tőlük el nem vitathatja,

A turáni eszme nem akar rombolni, hanem építeni, nem akarja a nemturáni népeket és államokat elnyomni, hanem velük békés együttműködésben az eddig elnyomottakat és elmaradottakat a civilizáció, a szabadság, a tudomány és művészet, a jóléti intézmények, szóval az egész modern műveltség és haladás vívmányaiban részesíteni.

A turáni eszme nem szétbontani, hanem egybekapcsolni kívánja a turáni népeket a nemturániakkal, a keletet a nyugattal.

A turáni népek a földgömb legegészségesebb, legedzettebb, legpihentebb népei közé tartoznak, kultúrájuk pedig a legrégebb és a legmodernebb, ha egyrészt a sumírok, másrészt a kínaiak és japániak kultúrájára tekintünk,

Ne feledjük azt, mily magas fokon állott a minden valószínűség szerint turáni eredetű ősrégi sumír civilizáció; törvényhozása, asztronómiai és geometriai ismeretei, mesterséges öntöző műveik és csatornáik, építkezéseik, ékirásos könyvtáraik stb., oly fejlettek voltak, hogy az egyiptomi, babiloni és pheníciai kultúrát csak a sumír utánpótlóinak és folytatóinak tekinthetjük. Ne feledjük azt, hogy a görög kultúra mesterei, a pelazgok, valamint a római műveltség tanítói, az etruszkok, szintén valószínűleg turániak voltak.

Ne feledjük azt, hogy az emberiségnek, egy félezredéssel Krisztus Urunk születése előtt, legnagyobb vallásalapítói Buddha és Konfutsze minden valószínűség szerint turáni eredetűek voltak.

Ne feledjük, hogy Közép-Ázsia fénykorát, a turáni eredetű indo-szkytha fejedelmeknek köszönheti, kiknek építkezéseit, falfestményeit és értékes könyvtárait nemrég ásták ki Gandharában és Turfánban. Ne feledjük, hogy Attila hún fejedelemnek fényes udvartartása oly vonzóerőt gyakorolt az akkori európai főurakra, hogy a germán és szláv fejedelmek és előkelőségek legjobbjai ott versengtek a turáni nagyúr udvarában. S India legszebb, legdicőbb korát, amidőn ott a tudomány és művészet legpompásabb virágzását élte, a mogul, azaz mongol, helyesebben török, tehát turáni fejedelmek, mint Akbar és Aurángzeb,

tették fényessé. Kína legnagyobb szabású uralkodója a turáni Kublaí khán volt, kinek udvariban Miarco Polo tartózkodott és aki birodalmát nemcsak nagyra tette, hartiem bámulatosan megszervezte, mintaszerű rendet tartott fenn amniak minden részében, elsőrendű országútihálózattal vonta azt be, csatornákat épített, kitűnő hadsereget szervezett, iskolákat létesített, pártolta a tudományokat. Később pedig a mennyei birodalom a turáni mandzsu dinasztia alatt újból virágzásnak indult.

Ne feledjük el, mit köszönhet Európa a turáni magyar nemzetnek és e nemzet fiainak: az államszervező Árpádnak, Szent Istvannak, Szent Lászlónak, Könyves Kálmánnak, Nagy Lajosnak, Hunyadi Jánosnak, Corvin Mátyásnak, a magyar eredetű Dürer Albertnek, Báthory Istvánnak, Bethlen Gábornak, Bocskai Istvánnak, Rákóczi Ferencnek, Széchenyi Istvánnak, Kossuth Lajosnak, Jókai Mórnak, Bolyai Farlksának, Andrássy Gyulának, Liszt Ferencnek, Körösi Csorna Sándornak, Lóczy Lajosnak, Eötvös Lórántnak, Benzúr Gyulának s többi nagyjainknak.

E néhány adat fénye mutatja a turáni népek múltjának díszességét. Nézzük most, miképpen fejlődnek azok a jelenben.

Finnország most már független turáni állam, külön, igen jól kiképzett és felszerelt hadsereggel és fejlődő hadiflottával, számos és kitűnő tengeri kikötővel és kiváló lakossággal. A mai finnek erős, képzett, jól szervezett, vagyonos és annyira művelt nép, hogy köztük írástudatlan úgyszólván nincs. Két egyetemük, számos tudományos intézetük, jól berendezett gyáraik, pompás jölléti intézményeik mind a nép előrehaladottságáról tesznek tanúságot. A turáni gondolat Finnországban egyre terjed; minden finn ismeri, tudja és helyesen értékeli a finn és a magyar nép rokonságát. Atlétáink is tapasztalhatták e meleg rokonérzést az olimpiászokon és egyéb nagy nemzetközi mérközéseken, az athletikában is annyi diadalt aratott finneknél. De még közvetlenebbül érezték e rokonszenvet az orosz hadifogságból ezer veszedelem után hazatérő hadifoglyaink, kik Finnországon keresztül törekedtek Magyarországra felé.

Ékesen szóló példája a finnek hazafias áldozatkészségének és nemzeti öntudatának a Kalevalaház létesítésére irányuló mozgalom, melyet folyóiratunk legutóbbi száma (1921) részletesen ismertetett „Az első finnugor Tanügyi Kongresszus turáni vonatkozásai” c. cikkben.

Finnország területe kb. négyszeresen felülmúlja Csonka-Magyarországot,

Észtország, a második önálló, souverain turáni állam, amely a Keleti tenger partján a világháború után, a nagyhatalmak hozzájárulásával keletkezett és amely, úgy mint Finnország is, tagja a genfi népszövetségnek, Észtország sokkal kisebb, mint Finnország, kb. fele Csonkamagyarországnak, Az

észek nagyon közeli rokonai a finneknek. Szintén szorgalmas, képzett, céltudatos nép, amely sikeresen ellentállt a bomlasztó bolsevik kísérleteknek és mint tengerparti s elsősorban mezőgazdasági állam, igen biztató fejlődésnek indult. Fővárosa Revál (Tallinn), egyeteme a régi, híres Dorpát (észtil Tartu) városában van. Ők is rokonszenveznek a magyar nemzettel és a turáni gondlattal, aminek számos jelét adták a háború alatt s különösen mostanában, amikor Jungerth Mihály, követségi tanácsos Révaiban oly sikeresen működött velük együtt, Szibériából hazahozott hadifoglyaink érdekében,

Bulgária. A bolgárok turáni eredetű, de elszávosodott nemzet, mely azonban ősi jellemvonásait híven megtartotta, A bolgárok a magyarokat megelőzve a Volga mellékéről indultak új hazát keresni és azt, Etelközön áthaladva, a mai Bulgáriában meg is szerezték.

A mai Bulgária, különösen Coburg-Koháry Ferdinánd cár uralkodása alatt egészen modern és konszolidált állam lett, melynek lakossága, kiváló szorgalma, komolysága és realitása által kivívta magának a nagyvilág becsülését, A világháborúban a csábító ígéretek ellenére is határozottan mellénk állt és hosszú éveken tartott véres küzdelmekben mindaddig kitartott mellettünk, ameddig azt az előző, kimerítő háborúk okozta fáradtsága megengedte, Bulgária ma a velünk rokonszenvező, kiváló tulajdonokkal rendelkező Boris cár uralkodása alatt meglepő gyorsan szedi össze erejét és távol tartva magát minden kalandtól, nyugodtan és biztosan halad boldogabb jövője felé,

Törökország. A velünk rokon derék török nép és nemzet most küzdi nagy, valószínűleg győzelmével végződő harcát. Bízunk abban, hogy a nehéz küzdelem sikeres befejeztével a békés fejlődésnek szentelheti minden erejét. Ma a török nemzet, amely minket, magyarokat az egész világháború alatt, de előtte is mindig testvérnek tekintett, megérdemli, hogy jövő fejlődésében végre a civilizáció és jóllét minden áldásában részesüljön,

Törökországnak mai helyzete, a jelenleg reája nehezede súlyos válságban is jobb a miénknél, mert egyrészt szabad tengerpartja van a Fekete-tengeren és a Középtengeren, másrészt szabadon érintkezhetik a keleti turán-sággal, Törökország ma két részből áll; az egyik a konstantinápolyi, entente-ellenőrzés alatti nyugati, a másik a Musztafa Kemál pasa vezérlete és az angorai kormány igazgatása alatt álló keleti rész.

Mindkettő azon fáradozik, hogy Törökországból modern, a többi nemzetekkel egy sorban haladó, rendezett, művelt és vagyonos állam váljék.

Új turáni államok. A régi Oroszország területén most fejlődnek ki különböző új turáni államok, amelyek hatáiról, elnevezéséről, kormányior-máiról ma még bizonyosat nem tudunk. Krimia, Azerbeidsan, Tatária, Kubán, Kaukázia, Kíva, Bukhara, Szibéria, a távol kelet köztársasága, stb. elnevezések bukkannak fel a nagy, forrongó katlanban, de hogy milyen alakulatok fognak ezekből megmaradni, az a jelen pillanatban meg nem állapítható.

Kína. A mennyei birodalom ötezeréves múltjával valóban nesztora az összes mai államoknak, A modern Kína, a nyugat befolyása alatt átalakult

köz társasággá és nemzeti lobogójából kihagyva az ősi szimbólumot, a sárkányt, a birodalmat alkotó öt nemzet színeit képviselő öt sávot és pedig: piros, sárga, kék, fehér és fekete sávot vett fel, melyből a piros a mongol, a sárga a kínai, a kék a mandzsu, a fehér a török és a fekete a tibeti népet jelképezi. Ez öt nemzetből így négy teljesen turáni, Kínát tehát joggal turáni államnak tekinthetjük,

A modern Kína határozottan békés hajlamai mellett is veszedelmes versenytársává vált a nyugati nemzeteknek. Modern gyárai, különösen szövő-, vas- és acélgyárai, hajóépítése és gépgyárai, állandóan fejlődő vasúti és távíróhálózata, folyton javuló egyetemei és egyéb iskolái, számos tudományos testülete, rendezett hadserege, tengeri- és légi flottája, napilapjai és folyóiratai, jóléti intézményei stb. egészen más képet mutatnak, mint amilyenek olvasmányaink *alapján* szokva voltunk. A régi copfos, furcsa *öltözeti kínaiak* eltűntek és modern haj viseletű, ruházatú és gondolkozású új kínaiak lépnek velünk érintkezésbe. Rendkívül szorgalmas, okos, igénytelen, a mai tudomány, művészet és haladás iránt végtelenül fogékony, reális, becületes nép ez, amely kétségtelenül nagy jövő felé halad.

Japán. A japáni nép már teljesen átment azon az átalakuláson, amelyen a kínai most igyekszik átmenni. Japán az ő szintén több ezeréves fényes múltjával együtt megtartotta kétezeréves dinasztiáját és ennek, valamint felül, alkotmányos kormányának vezetése alatt példátlan fejlődésnek indult.

Azt hiszem felesleges volna a mai Japán haladását tudományban, művészetben, technikai készletségben, kereskedelemben, iparban, mezőgazdaságban, hadügyben, szóval a mai élet vonatkozásaiban itt részleteznem. Japán kézzelfogható módon bebizonyította az egész világnak, hogy anyagi és szellemi ereje egyenlő a többi nagyhatalmakéval.

Nem beszélhetek Japán nevében, de meg vagyok győződve arról, hogy az a veszedelem, amit sokan Japán erősödésében és haladásában látnak, túlzott, mert Japán mindig összeegyeztette saját érdekeit az emberiség érdekeivel.

Helytelennek tartanók, ha a modern civilizációért dolgozó két hatalmas nemzet, az amerikai és a japáni egymás ellen fordulna és véres háborút vívna egymással. Ez nem felel meg a turáni eszmének, mely a testvéri együttműködés iránya. A turáni mozgalomnak nincsenek ellenséges, romboló törekvései. Tanulmányozni, fejleszteni és erősíteni akarja a turáni népek saját nemzeti tehetségeit és aspirációit, lehetőleg mások sérelme nélkül.

Minden nemzet igyekezzék nemzeti eszményeit, az egész emberiség eszményeivel összhangba hozni. A gyarmatpolitika a mai felvilágosodott korban tovább nem folytatható. Ma nem szabad többé első és másodrangú nemzetekről vagy népekről beszélni, még kevésbé ily értelemben cselekedni.

Nekünk határozott magyar, nemzeti és turáni irányú politikát kell követnünk, úgy bel-, mint külügyeinkben. És pedig egyetértésben és eredményes együttműködésben nemturáni államtársainkkal. Állandó és sikeres összeköttetésben kell államink távolabbi államtársainkkal is, hogy a közös érdekű ügyeket, közös erővel megvalósítsuk. Keresnünk kell a loyális együttműködést úgy a turáni, mint a nemturáni külföld tudományos, gazdasági, művészeti és társadalmi kiválóságaival, mind hivatalos, mind nemhivatalos úton.

Megdöbbenő, mily keveset tudunk és mily kevéssé állunk *közvetlen érintkezésben a külfölddel*. Ebben *a tekintetben sokat* kell pótolnunk. A magyar nemzet négy évszázadon át távol állott attól, hogy külügyeit maga intézze. Innen ered feltűnő elmaradottságunk a bennünket környékező államok diplomáciájával szemben. Ám a magyar nemzetnek kiváló politikai, államalkotó és államszervező képessége csakhamar alkalmazkodik a szükségletekhez. Külügyi szolgálatunk máris egyre céltudatosabbá, szervezettebbé és sikeresebbé válik.

A turáni gondolat folyton terjed, idebenn az országban és mindenhol a külföldön, ahol turániak laknak. Természetes, hogy a turáni gondolatnak is vannak ellenségei. Ezek abból indulnak ki, hogy a turáni mozgalom elnyomni, felemészteni vagy kiirtani igyekszik az útjában lévő nemturáni népeket. Ez tévedés. A turáni mozgalom nem ezt célozza. A turáni népek és államok szabadon engedik fejlődni és megmaradni államaik határain belül is a nemturáni népeket, Példa erre Magyarország, Törökország, Kína és Japán. De a germanizáló és szlávizáló államok sem akarták kiirtani az idegen nemzetiségeket. Németország határain belül megmaradt a vendég Lausitzban és megmaradt a lengyelség a régi lengyel királyság területein. Hasonlóképen megmaradtak a régi Oroszországon belül a nemszláv népek és népszigetek.

Amily indokolt és méltányos az ő szempontjukból az angolszász, a germán, a latin, a szláv összefoglaló és együttműködő irányzat, épp oly indokolt és méltányos a mi szempontunkból a turánság összefoglaló mozgalma és együttműködése. Emberi és általános érdekből csak arra kell ügyelni és törekedni, hogy ezen áramlatok ne legyenek ellenséges célzatúak

a többi népekre, hanem ellenkezőleg az egész emberiség haladásainak és boldogulásának támogatói és segítői.

Lehet, hogy a távol jövőben, a közlekedési eszközök, különösen a légi forgalom fejlődésével, az emberiség a? egész földgömbön annyira szerveződik, hogy az összes államok egy ideális szövetségbe lépnek, ami nagyon kívánatos is volna a világbéke érdekében. De addig a nemzetek és államok oly csoportosulását és együttműködését kell helyeselnünk, amely a nemzetek egymás között való marakodását lehetetlenné teszi, nagyobb tömbökbe való tömörülés által.

Nekünk, turániaknak, összekötő kapcsoknak kell lennünk nyugat és kelet között.

Ami Nagy Sándornak és Napóleoninak csak félig sikerült, amikor a nyugati civilizációt a keletivel egybekapcsolni megkísérelték, az nekünk, turániaknak, első sorban a nyugati turániaknak, vagyis a finneknek, észteknek, magyaroknak, bolgároknak és törököknek, teljesen sikerülni kell. Evvel messzeható, fenséges perspektívák nyílnak meg előttünk, főleg előttünk – magyarok előtt.

Mi magyarok legyünk a nyugati műveltség és ethika tolmácsai, előharcosai és közvetítói a keleten, mi legyünk kibékítói a két évezred óta ellentétes világnak, mi legyünk tanítómesterei az elmaradott, eddig elzárt keletnek.

Szervezkedni és dolgozni akarunk mi turániak.

Területeinken iskolákat akarunk alapítani, vasutakat építeni, hajójáratokat létesíteni, távíróvonalakat, dróttalan távíróállomásokat felállítani, csatornákat ásni, gyárakat emelni, nyomdákat felállítani, könyvtárakat, egyetemeket, bankokat, kereskedelmi kamarákat, vállalatokat alapítani. Segíteni kívánjuk a települőket, a mérnököket, az orvosokat, a tanárokat, a tanítókat, a kutatókat, a feltalálókat stb.

Mezőgazdasági kultúrába fogjuk az eddig elhanyagolt óriási termékeny területeket különösen Közép-Ázsiában, újra berendezük az ősi turáni öntözőcsatornákat és árkokat, fákat, különösen gyümölcsfákat ültetünk, ahol csak lehet erdősítünk, kiszárítjuk a mocsarakat, hasznosítjuk a szikes és futóhomok területeket, utakat, mintagazdaságokat, gazdasági iskolákat létesítünk – szó-

val a szellemi és anyagi boldogulás útjára vezetjük turáni néptestvéreinket.

Tanulmányozni akarjuk a turáni népek földrajzát, történetét, művészetét, néprajzát, embertanát; megismerni szokásaikat, hagyományait, vallási, ethikai és jellembeli felfogásukat, tehetségeiket és ambícióikat. Fejleszteni akarjuk ez utóbbiakat és összhangba hozni a megtisztult nyugati civilizációval.

Meg akarunk ismerkedni velük, közvetlenül, barátságos, testvéri, hivatalos és társadalmi érintkezésben.

Nem akarjuk őket kivetkőztetni eredeti, sajátos jó szokásaikból és felfogásukból, hanem akarjuk ismertetni őket a műveltség minden jótéteményével. Mint testvér és tanító, velük együtt akarunk haladni, velük együtt részt venni hazájuk felvirágoztatásában.

Mi turániak tanultunk és tanulunk a művelt nyugattól és hálásak vagyunk azokért a leckékért, amelyekben eddig a nyugat a keletet részesítette.

Új és óriási lehetőségek nyílnak, különösen nekünk magyaroknak, a turánság nyugati képviselőinek. Eddig épp azért mondták rokontalannak és idegennek a magyar nemzetet, mert turáni volt, mert nem volt sem germán, sem latin, sem szláv. Ez a felfogás alaposan megváltozott és még alaposabban meg fog változni. A világ hamarosan meg fogja tanulni, hogy mi a turánság, minő erő lakozik e fogalomban, hamarosan látni és érezni fogja a turánság együttműködését és az eddigi erőviszonyok átfordulását.

Nem forradalmat óhajtunk mi, nem destrukciót, nem pusztítást, hanem ellenkezőleg, építést, termelést, szorgalmas, komoly munkát és haladást. Felébresztjük az eddig szunnyadó erőket, világosságot és tudást óhajtunk terjeszteni az egész világon. Ebben a törekvésünkben számítunk az egész turánságra, minden turáni állam kormányára és éppúgy a többi nemturáni államok és népek őszinte együttműködésére, az egész emberiség békés haladása javára.

Szavaimat Zola híres mondásával végzem: „Az igazság megindult és semmi többé fel nem tartóztathatja”.